

Overdenking over Psalm 84

Thuis en toch op reis!

1^e lied: Dit is een morgen als ooit de eerste - Lied 216 (LB) *melodie: Morning has broken*

1 Dit is een morgen als ooit de eerste,
zingende vogels geven hem door.
Dank voor het zingen, dank voor de morgen,
beide ontspringen nieuw aan het woord.

2 Dauw op de aarde, zonlicht van boven, / vochtige gaarde, geurig als toen.
Dank voor gewassen, grassen en bomen, / al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

3 Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen, / licht dat ooit speelde waar Eden lag.
Dank elke morgen God voor zijn schepping, / dank opgetogen voor deze dag.

Bijbel: Psalm 84 (NBV21)

1 Voor de koorleider. Op de wijs van De Gatitische. Van de Korachieten, een psalm.

2 Hoe lieflijk is uw woning, **HEER van de hemelse machten**.

3 Van verlangen smacht mijn ziel naar de voorhoven van de HEER.
Mijn hart en mijn lijf roepen om de levende God.

4 Zelfs de mus vindt een huis en de zwaluw een nest waarin ze haar jongen neerlegt,
bij uw altaren, **HEER van de hemelse machten**, mijn koning en mijn God.

5 **Gelukkig wie wonen in uw huis**, gedurig mogen zij U loven. *sela*

6 **Gelukkig wie bij U hun toevlucht zoeken**, met in hun hart de wegen naar U.

7 Trekken zij door een dal van dorheid, door hen verandert het in een oase;
rijke zegen daalt als regen neer.

8 Steeds krachtiger gaan zij voort om in Sion voor God te verschijnen.

9 **HEER, God van de hemelse machten**, hoor mijn gebed,
luister naar mij, God van Jakob. *sela*

10 God, ons schild, zie naar ons om, sla goedgeunstig het oog op uw gezalfde.

11 Beter één dag in uw voorhoven dan duizend dagen daarbuiten,
liever op de drempel van Gods huis dan wonen in de tenten der goddelozen.

12 Want God, de HEER, is een zon en een schild. Genade en glorie schenkt de HEER,
zijn weldaden weigert Hij niet aan wie oprecht hun weg gaan.

13 **HEER van de hemelse machten, gelukkig de mens die op U vertrouwt.**

Overdenking: *Thuis en toch op reis* (n.a.v. Psalm 84)

De zomervakantie is aangebroken. Kinderen en kleinkinderen vertellen u waar ze heen gaan. Je kunt 't welwillend aanhoren: "Fijn dat jullie gaan. Doe je voorzichtig?"

Je kunt 't ook zeggen: "Blijf toch hier, i.p.v. zo ver weg." Je hoort 't aan met een gevoel

van nostalgie: ooit ging ik (gingen wij) ook erop uit. Of met een zucht van opluchting: "Gelukkig hoef ik niet meer; dat is geweest."

Verpleeghuizen komen in een vakantiesfeer. Dan staat er b.v. bij de ingang een caravan en enkele tenten eromheen. Bewoners kunnen thuis en toch dichtbij even dat campinggevoel

hebben: lekker in het zonnetje zitten voor de tent met 'n ijsje.

Of je ziet afbeeldingen van de **Eiffeltoren**, symbool van Parijs, de Franse hoofdstad. Je ziet verwijzingen naar de Olympische Spelen 2024, die zijn begonnen.

Thuis zijn en toch op reis. Dat past bij **Psalm 84**. Daarin klinkt een verlangen door om ergens thuis te zijn.

De dichters – Korachieten - smachten... naar vakantie?

Nee, nergens lezen we in de Bijbel van vakanties. Hoewel... reken maar, dat de Korachieten - en andere gelovigen – 't als vakantie zagen, wanneer ze **3x keer per jaar** als pelgrims **naar Jeruzalem** trokken, naar Gods tempel.

In de lente met **Pesach** om de bevrijding uit de slavernij van Egypte te herdenken.

Zeven week later het Weken- of **Pinksterfeest**; dan vierde men de oogst van het land, en ook dat God zijn verbond sloot met Israël en hen zijn Tien Woorden gaf.

Het 3^e feest was het **Loofhuttenfeest**; in hutjes vierde men dat God voor zijn volk in de woestijn gezorgd had. Hoogtepunt was de negende dag: *Vreugde der Wet*; dan zongen en dansten de gelovigen met de rollen van de Thora, Mozes' boeken. (Stel je voor dat wij dat ook deden: een reidans in de kerk, met de Bijbel omhoog, uit blijdschap voor God...)

De gelovigen op reis smachten niet naar vakantie, maar naar **de voorhoven van Gods huis!** (v. 2) Dáár bracht je offers, ontmoette je medegelovigen, kreeg je onderricht en Gods zegen van priesters. Daar hoopte je voor "*de levende God*" te verschijnen! (v. 3/8) De dichters zien in gedachten de mensen onderweg. Niet altijd gemakkelijk: veel lopen, met soms een "*dal van dorheid*" (v. 7). Maar ze kenden ook de ervaring dat Gods zegen in de droogte ineens verfrissend als regen op je kon neervallen.

Jaap Zijlstra zegt bij deze Psalm - in zijn bijbels dagboek *Toekomst* - iets wat me nog niet eerder opgevallen was. Er mist een *vierde feest*: dat van de intocht in het Beloofde Land! Daar zit een diepe wijsheid achter: het besef dat **Gods volk nog altijd onderweg is!** Is ons leven dat ook niet: een **onderweg zijn, op reis zijn naar het Beloofde Land?**

We zingen vaak 'Op bergen en in dalen, ja overal is God'. We gaan vaak naar de kerk; toch hebben we God nog nooit 'van aangezicht tot aangezicht' gezien. Eens - op de nieuwe aarde, het lang Beloofde land - zullen wij écht voor Hem verschijnen.

Op aarde is onze reis nog gaande. Die reis begon bij onze geboorte, kreeg wendingen bij trouwen, werk, geboorte van kinderen, reizen, verhuizingen, tot de laatste verhuizing, misschien naar een verpleeghuis. Maar ook daar zijn we er nog niet. Er wacht ons een beter huis! Daarvan is Gods tempel een beeld; en na Christus' komst mag de gemeente 'huis van God' zijn. Ook weer als beeld van wat ons te wachten staat: *"de stad met fundamenten, door God zelf ontworpen en gebouwd"*. (Hebr. 11:10)

Onderweg levert Psalm 84 ons **drie felicitaties** op, die aldoor wat worden intenser.

De eerste is: **"Gelukkig wie wonen in uw huis. Gedurig mogen zij U loven"** (v. 5).

De dichters denken aan de *priesters en leviëten* die bij de tempel wonen en helpen.

Hoe mooi moet dat zijn, dat zij voortdurend God kunnen loven, offers brengen, enz.!

De pelgrims kunnen dat niet; zij wonen ergens anders, maar hoe gaaf om daar te zijn!

In de tweede felicitatie wordt de cirkel verder: **"Gelukkig wie bij U hun toevlucht**

zoeken, met in hun hart de wegen naar U" (v. 6). In plaats van een gebouw gaat 't ten diepste om **God zelf!** En ook om wie zich op God oriënteren! Naar Hem zijn we op weg, langs bergen en dalen, bij hoogte- en dieptepunten, in rijke en dorre tijden.

Het wonen in een zorgcentrum kan soms zo'n dorre tijd zijn. Hopelijk ook een 'oase', waar je tot rust komt, waar je gevoed en gesterkt wordt, waar je leert loslaten. Door een lied, woord, een overdenking of gebed. Dat is als 'regen in de woestijn', zegen van God. (v. 7) *"Van kracht tot kracht"* – van oase tot oase - mag ik doorgaan, totdat ik eens voor God verschijn. Op aarde als we Jezus' terugkeer meemaken; in de hemel als we sterven.

Om 't vol te houden eindigt Psalm 84 met een **gebed** en met de derde felicitatie (v. 9-10). God wordt 4x aangesproken met: **HEER van de hemelse machten** (v. 2,9,13). God is **HEER**: *'Ik zal er zijn'* - de naam waarmee God zich aan Israël verbond. Zijn onzichtbare, **hemelse legers** strijden mee tegen de duistere machten in ons leven.

De dichter beroept zich op Gods **gezalfde** (v. 10), de messias.

Toen de koning, maar wij kennen Hem als onze **Here Jezus**.

Hij, onze zon en ons schild, schenkt genade en glorie.

God kijkt naar Hem, zijn Messias, die het offer van zijn leven voor ons bracht. Daarom zingen wij: "Welk een vriend is onze Jezus, die in onze plaats wil staan", enz. (JdH 150)

De derde felicitatie aan het slot is persoonlijk: **"HEER van de hemelse machten, gelukkig de mens die op U vertrouwt**. Dáár gaat 't om. Dat élk mens, ook u en ik, z'n toevlucht bij Hem zoekt, zich aan God toevertrouwt! Hem mogen we kennen; nú al door te *geloven*, en eens *oog in oog*. Gezegend al wie zich aan deze God toevertrouwt!

Amen

2e lied: Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot - Psalm 84 : 1,2 en 6 (OB)

Hoe lieflijk, hoe vol heilgenot, / o HEER der legerscharen God,
zijn mij uw huis en tempelzangen! / Hoe branden mijn genegenheên
om 's HEREN voorhof in te treên, / mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen!
Mijn hart roept uit tot God die leeft / en aan mijn ziel het leven geeft.

Zelfs vindt de mus een huis, o HEER!

De zwaluw legt haar jongen neer
in 't kunstig nest bij uw altaren.

Bij U, mijn Koning en mijn God,

verwacht mijn ziel een heilrijk lot, / geduchte HEER der legerscharen!

Welzalig hij, die bij U woont, / gestaag U prijst en eerbied toont.

Want God de HEER, zo goed, zo mild, / is 't allen tijd een zon en schild.

Hij zal genaad' en ere geven. / Hij zal hun 't goede niet in nood

onthouden, zelfs niet in de dood, / die in oprechtheid voor Hem leven.

Welzalig, Heer, die op U bouwt / en zich geheel aan U vertrouwt.

Gedicht/gebed bij Psalm 84 (auteur: Frans den Harder; licht bewerkt en aangevuld)

Bij U, Heer, is een veilig huis. / Wij mogen verlangen bij U thuis
ons leven geheel aan U te wijden / met hart en stem Uw naam belijden.

Geborgen en zonder schroom van binnen, / mag bij U onze lofzang beginnen.
U geeft rust en vrede beide, / verlos ons dan van angst en lijden.

Al wie er komt in huis bij U, / is ons tot vriend; wij loven nu uw grote naam.
U laat ons juichen, / vol overgave voor uw liefde buigen.

Ons gebed komt voor uw troon, / wij zeggen wat ons leven is en heel gewoon
hoort U ons aan. Als milde regen / geeft U aan ons uw vaderlijke zegen.

Wij willen graag voor uw altaar staan, / daar voor U zingen, nooit meer gaan
op zelfgekozen, eigenwijze wegen, / slechts leven van uw liefde, uw zegen.

Gelukkig wie U kennen, vertrouwen; / Christus, help ons op U alleen te bouwen.
Amen